

NØVN

Minningarorð um mín góða vin, og arbeiðsfelaga ígjøgnum nógv ár, Anders Wiberg

Var staddur til arbeiðis um-
borð á Ternuni, tá ið eg fekk
boð um, at tað flaggaði í hálv-
ari stong um allan Tvøroyrar
bý. Síðani komu hesi ófrætta-
boð, at Anders var farin
handan sýnina. Alt steðgaði
upp eina góða løtu, áðrenn eg
fataði tað.

Kom at kenna Anders
á ungum árum, tá ið hann
kom til Hvalbiar sum 26 ára
gamal at dríva 50 tonsaran
Norðlýsið.

Vit vóru nógvir ungir
dreingir, sum fóru at hamast
uppi í hesum so sera fryntliga
og skilagóða manni, og fóru
fleiri av okkum at rógva út
saman við honum.

Nøkur ár seinni kom eg
at sigla saman við honum
sum stýrimaður við Fleyr,
ein skitfiskabátur, ið hann

og aðrir høvdu bygt saman,
til hesa veiðu.

Og so aftur nøkur ár
seinni komu vit at fiska nógv
ár saman runt klettarnar, tó
ikki við sama skipi.

Anders var ein sera fittur,
róligur og hjálpsamur maður.
Arbeiðsroyndirnar innan
fiskivinnu hevði hann sum
fáur, og óðansæð hvat tú
spurdi hann um, gjørdi hann
alt fyri at geva tær ta vitan,
sum hann sat inni við.

Seinnu árinu hevur Anders
róð út við Sjófarinum, ið
hann var so sera stoltur av
og góður við. Og ikki eru tað
smávegis rúgvur av fiski, ið
hann hevur drigið til lands;
ein fiskiklógv av teimum
heilt stóru.

Tað var eitt satt upplivlsi
at koma út í bátahylin, hvørja



ferð ein kom suður í fríviku,
og siggja hesa havsins kempu
ganga og hjúkla um sín stolt-
leika: Sjófarið.

Har hava verið mangar
hugnaligar løtur, og mangir
heimstrupulleikar loystir.
Ofta hoyrdist láturin um alt
havnarlagið, tá Anders segði
frá ymskum, ið hann hevði
verið úti fyri.

Anders var frásøgumaður
sum fáur, og orðið hevði hann
í síni hulu hond.

Men nú er tann gleðin eis-
ini horvin, tómligt verður at
koma út í bátahylin og vita,
at hesin sjógarpur ikki kemur
aftur á hesar leiðir.

Orð eru so fátæk, ein
kundi hildið á at skriva um
henda megnað mann. Men
eg fari at takka tær Anders,
fyri alt ið tú lærði meg frá

ungum árum av í lívsins
harða skúla.

Tað er mangan komið
mær væl við seinni í lívinum,
tá ein skuldi taka avgerðir
sjálvur.

Við hesum fátæku orðum
fari eg at lýsa frið yvir minni
um megnað mannin Anders
Wiberg.

Somuleiðis við djúpastu
samkenslu við tykkum, sum
mist hava: Óluva, Oskar,
Bodil og Maria og øll familjan
annars.

Takk fyri alt, frægi frændi.
Minnini goymi eg í mínum
hjarta, til tann tíð kemur, har
Tann, ið øllum valdar, letur
okkum siggjast aftur hinu-
megin sýnina.

Hvíl í friði, frægi frændi.

Vinur tín Bjarki

Minningarorð um Arna Andreassen

Hósdagin 17. januar andaðist
Arni Andreassen, keypmaður
úr Havn. Arni bleiv 78 ára
gamal. Hann var sonur Jo-
hannes Andreassen og Hjörd-
is, sum var ættað úr Noregi.
Barnaárin vaks Arni upp í
miðbýnum, har pápin hevði
handil á Ingutrøð, har sum
Niels Wang seinni húsaðist.

Seinni flutti Johs. Andrea-
sen út í Grønland, í horna-
húsini við Grønlandsvegin.

Arni havi eg kent heilt frá
fyrstu barnaárum, við tað
at vit keyptu dagligu neyð-
synjarvørur frá Johs. Andrea-
sen. Arni hjálpti til í handli-
num, eins og Jórur, sum
bleiv kona Arna. Tey finga
tríggjar synir, Jóhannes,
Kári og Per. Arni fór seinni
undir at selja døgurðamat í
hølum við síðuna av niðri í
Jákup Nolsøesgøtu. Arni var
lættur av lyndi, hevði humor
og ein frígerandi látur, sum
kundi hoyrast. Stóri áhugi
há Arna var klassiskur tón-
leikur, ein áhugi hann hevði
frá pápa sínum. Seinni gjørd-

ist Johs. Andreassen læru-
meistari mín í violinspæli.
Minnist eina ferð at eg kom
inn í handilin, tá kemur
Arni skundisliga inn og róp-
ar á pápan um at koma upp,
tá eitthvørt musikkstykki
varð spælt í Útvarpinum - og
Johs. Andreassen rann aftaná
honum fyri at lurta. Tað var
Arni sum innleiddi meg í ein
stóran part av tí klassiska
musikk-repertoireinum. Hann
hevði eitt sera avanserað
stereoanlegg (Tandberg), sum
ikki var vanligt tá í tíðini.

Arni kom at verða ein av
grundstuðlunum í tí gamla
"Tórshavnar Musikkskúla",
sum var stovnað av Erik
Petersen. Hann spældi á
eina Gagliano violin, sum
hann lánti frá instrument-
grunninum. Arni sat so
rankur við violinini í 1. violin-
gruppuni; ein kundi siggja
og hoyra at hér var ein sum
hevði fingið gott í beinið við tí
violintekniska. Ein av mínum
stjørnustundum var, tá ið
mær untist at hoyra hann

spæla Romansuna av Johan
Svendsen saman við Rigmor
Restorff úti í heimi henn-
ara í Hornabø. Arni trakk
seg seinni úr Musikkskúla
orkestrinum, við tað at hann
ikki helt seg hava stundir og
yvirskot vegna handilsvirk-
semið, sum hann hevði yvir-
tikið og nevndi "Keypmað-
urin úti í Grønlandi".

Seinru árinu stríddist Arni við
fylgjunum eftir blóðtøppi í
heilanum (apopleksi). Tað
hevði rakt høgra arm og
bein, bæði vøddastyrki og
følievni og -ikki minst - talu-
evnið. Hann hevði ilt við at
útrykkja seg, men skilti alla
tal. Eisini bilti honum at
lesa. Sera tarnandi brek í tí
dagliga lívinum.

Arni var mín góði vin-
maður.

Vil lýsa frið yvir minni
hansara.

Jens Smith

Óli 40

til gaman stinnur
og álvara svinnur

til matgerð nýtur
ei hugna sýtur

um órætt óður
við Hannu góður

sum faðir kærur
at ugga mentur

í álit sterkur
til hjálpar fúsar

av okkum virður
ein vinur dyggur

vinur tín



Føðingardagar

30. januar varð Elsebeth Nielsen 65 ár, og 7. februar fyllir Knút Nielsen 70 ár. Opið hús er í matmøðrafelagshúsinum í Vági tann 9. februar frá klokkan 12 til 18.

60 ára føðingardagar

8. februar fylla tvíburðarnir Annemia Højgaard, Søldarfjørður, og Ingvard Lamhauge, Saltangará, 60 ár. Føðingardagurin verður hildin 9. februar í Sjókafeini Fjøravegur 3, Runavík, frá klokkan 13:00 til 20:00, har øll eru hjartaliga vælkomin.

80 ára føðingardagur

Tann 9. februar verður Karlamagnus Olsen, Leirvík, 80 ár. Dagurin verður hildin úti á Sýn 10 frá kl. 18. Øll hjartaliga vælkomin.